

підвищує взаємодію між відділами;

– Інтернет Речей (Internet of Things (IoT)) - це система датчиків, яка дозволяє передавати інформацію від одного пристрою до іншого.

Таким чином, зі зростанням кількості завдань управління у великих системах значно збільшується обсяг переробленої інформації та підвищується трудомісткість алгоритмів керування. В результаті виникає невідповідність між складністю об'єкта управління та здатністю будь-якого органу управління отримувати та переробляти інформацію. Тому автоматизація бізнес-процесів це необхідна умова для виживання компанії в сучасному світі.

[1] Дикань В.Л., Токмакова І.В., Корінь М.В. та ін. Інституціональна парадигма постіндустріальної трансформації промислового комплексу України. *Технології та інфраструктура транспорту» Український державний університет залізничного транспорту: Тези доповідей міжнародної науково-технічної конференції* (Харків, 14-16 травня 2018 р.). Харків: УкрДУЗТ: 2018. С. 392-393. URL: <http://tt-conf.kart.edu.ua/images/stories/konf-1/main-page/tezu.pdf>

[2] Дикань В.Л., Корінь М.В. Концепція впровадження цифрового реінжинірингу в діяльність промислових підприємств. *Адаптивне управління: теорія і практика. Серія «Економіка»*. 2020. № 8 (16). URL: <https://amtp.org.ua/index.php/journal2/article/view/292/264.18>.

[3] Обруч Г. В. Цифрова трансформація підприємств залізничного транспорту в умовах розбудови глобального цифрового транспортно-логістичного простору. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2021. № 74. С. 91-101.

УДК 331.5.

ВПЛИВ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НА РИНОК ПРАЦІ З ТОЧКИ ЗОРУ ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ

THE IMPACT OF GLOBALIZATION PROCESSES ON THE LABOR MARKET IN TERMS OF HUMAN CAPITAL

***П.Ю. Косінцева, докт. екон. наук О.В. Дикань**
Український державний університет залізничного транспорту (м. Харків)*

***P.Y. Kosintseva, D. Sc. (Econ.) O.V. Dykan**
Ukrainian State University of Railway Transport (Kharkiv)*

Термін "глобалізація" часто визначається як процес створення єдиної світової економіки, який відбувається шляхом усунення бар'єрів, що розділяють місцеві, національні та континентальні ринки.

Глобалізація є соціальним, економічним, культурним і політичним фактом, процеси глобалізації неминучі, значною мірою залежать від

людського капіталу, так само як і сам капітал залежить від них. Глобалізація, приносить із собою значні зміни та ставить нові вимоги до людського капіталу. Тому слід шукати методи привабливої інтеграції в ці поширені тенденції розвитку. Це стає можливим за умов найбільш раціонального використання та інвестування в людський капітал та інші ресурси, тим більше, що взаємозв'язок між людським капіталом та глобалізаційними процесами є дуже сильним.

Інвестиції в людський капітал - це довгострокові інвестиції, оскільки вони є одним з основних факторів, що стимулюють соціально-економічний розвиток та формують рівень міжнародної конкурентоспроможності економіки. Інвестиції в людський капітал, які здійснюються через дослідницьку систему, освіту, сім'ю та шкільне виховання, мають економічний, соціальний та культурний виміри.

Процес глобалізації змушує освіту набувати нової форми, головною метою якої є передача знань і навичок, цінностей і соціальних зразків, а також розвиток творчого ставлення, незалежного мислення, креативності, здатності до безперервного навчання, відкритості та адаптивності до мінливого середовища. В Україні все ще існує серйозна проблема, пов'язана з дуже низьким рівнем інвестицій у наукові дослідження, які здебільшого обмежуються державними центрами. Співпраця між цими центрами та приватними компаніями практично відсутня. Це тягне за собою такі наслідки, як обмежене впровадження нових технологій, що послаблює міжнародну конкурентоспроможність української економіки.

Сучасний ринок праці характеризується сильною динамікою змін, це стосується і професій, які зникають, і замінюються новими, раніше невідомими посадами та спеціалізаціями, а також значним розвитком інформаційних технологій. Така ситуація змушує все більшу кількість людей постійно самовдосконалюватися і бути готовими до здобуття нових кваліфікацій. Тому процес глобалізації вимагає інвестицій у навчання та поширення освіти впродовж всього життя.

На додаток до вищезгаданих змін, що стосуються сучасного ринку праці, варто також згадати про нові виклики, з якими стикаються як роботодавці, так і працівники. Це пов'язано з тим, що спосіб, у який працюють і організовані компанії, постійно оцінюється, що робить необхідним адаптацію до поточних потреб та економічної ситуації. Щоб не відставати від вимог ринку, виникає необхідність зробити зайнятість більш гнучкою, що найчастіше робиться шляхом зміни робочого часу в компаніях. Зробити зайнятість більш гнучкою - це також своєрідна панацея від негативних наслідків економічного спаду, оскільки це дозволяє роботодавцям вижити в складній економічній ситуації, скоротити витрати, а працівникам - зберегти робочі місця. Новим явищем, що виникло в результаті глобалізації ринку праці, є гнучкість

працевлаштування через використання нестандартних форм зайнятості, таких як неповна зайнятість та дистанційна робота. Серед переваг неповної зайнятості та дистанційної роботи важливо визнати адаптацію кількості персоналу та робочого часу до потреб компанії, що дозволяє більшу свободу у визначенні робочого часу порівняно зі стандартними умовами.

Процеси глобалізації відображаються у вивільненні людських ресурсів і зростанні трудової міграції між місцевими, регіональними та міжнародними ринками, а також у підвищенні мобільності працівників та їхньої адаптивності до постійно мінливих умов на ринку праці.

УДК 330.342.24

НЕОІНДУСТРІАЛІЗАЦІЯ ЯК ОСНОВА ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ

NEOINDUSTRIALIZATION AS THE BASIS OF ECONOMIC DEVELOPMENT

А.В. Литвиненко, канд. екон. наук

Харківський національний економічний університет ім. С. Кузнеця

A. V. Lytvynenko, PhD (Econ.)

Simon Kuznets Kharkiv National University of Economics (Kharkiv)

Неоіндустріалізація - це концепція, яка стосується повторної появи або відродження виробничих галузей у розвинених країнах, які раніше перейшли до економіки, заснованої на послугах. Це передбачає впровадження нових технологій і методів виробництва для підвищення конкурентоспроможності та продуктивності промислового виробництва.

Неоіндустріалізація розглядається як відповідь на виклики, з якими стикаються розвинені країни внаслідок глобалізації та аутсорсингу виробничих робочих місць у країни, що розвиваються, з нижчою вартістю робочої сили. Впроваджуючи нові технології та методи виробництва, розвинуті країни можуть підвищити ефективність і якість своїх виробничих процесів, уможливлючи конкуренцію з недорогими виробниками в інших країнах.

Деякі економісти та політики обстоюють концепцію неоіндустріалізації як спосіб сприяння економічному зростанню та створенню робочих місць у розвинених країнах. Він підкреслює